

dende går ud på at undgå den nødvendige offentlige debat forud for regeringskonferencen.

Regeringen tror tilsyneladende, at den ved vedholdende at nægte at tage stilling til de forslag, der fremlægges, ved at stikke hovedet i busken, kan undgå den offentlige debat, som nødvendigvis vil vise, at regeringen og Venstre og De Konservative er på vej ind på en linje med mere Union, en linje, som der ikke er tilslutning til i befolkningen, og som man derfor heller ikke på nuværende tidspunkt ønsker at gå ind i en åben offentlig debat om de enkelte punkter i. Det synes jeg ud fra et demokratisk synspunkt er helt uacceptabelt.

Jeg har også tidligere advaret imod, at vi kom i den situation, at de reelle forhandlinger føres i den såkaldte refleksionsgruppe bag lukkede døre og uden offentlige referater, og at det sker, uden at Danmark har et forhandlingsgrundlag, uden at der er et mandat, som den danske repræsentant forhandler ud fra, og uden at offentligheden ved, hvad der foregår.

Derfor må jeg endnu en gang opfordre udenrigsministeren til at gå ind i debatten, at lade være med at stikke hovedet i busken og så måske gøre sig den overvejelse, om det måske ikke var klogere at stille imod at få opbakning fra et flertal i befolkningen. Ministeren vil så gerne have et bredt flertal i Folketinget. Måske var det klogt at stille imod, at man fik et flertal i *befolkningen* bag sig. Og det er jo i denne sag en ganske anden ting.

Jacob Buksti (S):

Som det allerede er nævnt af udenrigsministeren, kan det næppe være nogen hemmelighed, at der for nogle uger siden er indledt forhandlinger mellem Folketingets partier om den danske regerings udspil til EU-regeringskonferencen i 1996, hvor der skal tages stilling til eventuelle justeringer og ændringer i samarbejdet inden for EU og det traktatmæssige grundlag herfor. Det gælder ikke mindst forberedelsen til EU's udvidelse med de øst- og centraleuropæiske lande samt en demokratisering og folkelig-gørelse af EU.

Enhedslistens forskellige beslutningsforslag, der er til behandling her i dag, berører en række væsentlige problemstillinger i diskussionen, men er samtidig båret af en indfaldsvinkel, som betyder, at man jo reelt melder sig ud af de kommende forhandlinger, hvilket ikke kan være særlig overraskende, når man tager Enhedslistens kendte unionsmodstand i betragtning.

Det gør imidlertid debatten her i dag noget speciel, idet det ikke kan være rimeligt at kortslutte de igangværende drøftelser mellem partierne om et nyt nationalt kompromis, ligesom det heller ikke er ligegyldigt, med hvilket udgangspunkt og på hvilket grundlag debatten foregår.

Derfor må Socialdemokratiet afvise Enhedslistens forslag. Men det er ikke udtryk for, at der er ændret noget som helst i Socialdemokratiets holdning, som jo også er forslagsstillerne bekendt, hvilket tydeligt fremgår af forslagernes bemærkninger.

For Socialdemokratiet gælder det således, som det altid har gjort, at Luxembourgforligets vetoret er en forudsætning for dansk medlemskab af EU.

Socialdemokratiet ser heller ingen grund til at ændre stemmewægtene mellem landene, men vi er åbne over for forslaget om det såkaldte dobbeltkvalificerede flertal.

Socialdemokratiet mener fortsat, at det er vigtigt, at der i Kommissionen sidder folk med kendskab til forholdene i alle lande, og derfor skal alle lande fortsat udpege én kommissær.

Socialdemokratiet ser derfor ingen udsigt til, at de små landes indflydelse ikke skulle kunne opretholdes. Men det er da klart, at med en udvidelse af EU med op til 12 nye medlemslande ændrer samarbejdet karakter. Men sagen er jo, at Enhedslisten slet ikke ønsker at få de øst- og centraleuropæiske lande med, og derfor falder hele diskussionen jo til jorden.

Socialdemokratiet mener, at det er væsentligt at drøfte EF-Domstolens fremtidige rolle og funktion, ligesom spørgsmålet om de enkelte EU-institutioners beføjelser naturligvis også må indgå i regeringskonferencens overvejelser.

Som et led i en styrkelse af demokratiet i EU må de nationale parlamenter sikres en stærkere rolle i EU-beslutningsprocessen. Det er Europa-Parlamentets ansvar at kontrollere Europa-Kommissionen, og vi ønsker, at dets beføjelser i denne henseende gøres mere effektive, ligesom Parlamentet skal kunne indstille til EF-Domstolen, at en kommissær afskediges i tilfælde af misrøgt af embedet.

Derudover ønsker vi en forenkling af de meget komplicerede beslutningsprocedurer.

Og endelig skal Europa-Parlamentet efter vor opfattelse have samme indflydelse på miljø- og forbrugerområdet, som det i dag har på det indre marked.